

Til § 14.

Som nævnt vil fremstilling af en anholdt person ofte ikke kunne ske inden for 24 timer. I § 14 foreslås den hovedregel dog indført, at fremstilling for vedkommende kredsdommer skal ske inden for den nævnte frist, men i stk. 2 gøres der undtagelse herfra for de tilfælde, hvor en sådan fremstilling af praktiske grunde ikke er mulig, hvilket navnlig vil kunne tænkes, hvis rettens formand ikke er til stede, eller anholdelsen er sket uden for det sted, hvor retten har sit hjemting.

Det foreskrives i sådanne tilfælde, at fremstilling skal ske snarest muligt og senest 24 timer efter, at hindringen for fremstillingen er bortfaldet, og at sigtede, når anholdelse er sket uden for rettens hjemsted, uden unødigt ophold skal befordres dertil.

Det bemærkes, at grundloven ikke gælder for Grønland, og at spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen kan forenes med grundlovens § 78, således ikke opstår.

Kredsdommeren bør selvstændigt påse, at de i § 13 a—d fastsatte betingelser for tilbageholdelse er til stede.

Til § 16.

Retsformanden bør ved fastsættelse af tilbageholdelsesfristen først og fremmest tage hensyn til, hvor lang tid der nødvendigvis må medgå til sagens opklaring, men bør i anden række også have opmærksomheden henledt på, at der bør være et vist forhold mellem karakteren af det kriminelle forhold og fristens længde.

Til § 17.

I denne bestemmelse fastslås det, at tilbageholdelse ikke alene skal bortfalde, når sagen afsluttes, men også når de grunde, hvorpå tilbageholdelsen støttedes, bortfalder. Retsformanden har en selvstændig pligt til at påse, at en tilbageholdelse ikke udstrækkes udover øjemedet.

Bestemmelsen i stk. 2 må ses som et supplement til stk. 1, der også gælder i de tilfælde, hvor der er afsagt fældende dom lydende på frihedsberøvelse eller tvangsarbejde.

Til § 18.

Man har anset det for påkrævet at åbne adgang til at pålægge en sigtet at underkaste sig mentalobservation. Mulighederne for en tilbunds gående observation er dog langt mere begrænsede end i Danmark, og der vil således som oftest alene blive tale om ambulante undersøgelser.

Skønner den undersøgende læge, at en betryggende undersøgelse vil kræve indlæggelse på sindssygehospital, vil der i medfør af § 18 kunne træffes bestemmelse om, at den sigtede skal indlægges til observation på et sindssygehospital i Danmark. En sådan undersøgelse bør dog kun komme på tale, når der er tale om forbrydelser af en vis farlighed og fortrinsvis i tilfælde, hvor det tillige skønnes påkrævet af hensyn til sigtede selv, at han undergives sagkyndig psykiatrisk behandling.

Til § 19.

Det følger af kapitel 1 § 17, at politiet med hensyn til spørgsmål om rejsning eller undladelse af tiltale sorterer under landshøvdingen, der vil kunne meddele politiet generelt eller konkret pålæg om, hvilke sager der skal forelægges ham, inden endelig beslutning om rejsning eller undladelse af tiltale træffes.

Da der endnu ikke findes nogen materiel retlig kriminallovgivning for Grønland, har man ikke anset det for muligt på nuværende tidspunkt at give nærmere regler om, i hvilke tilfælde tiltalespørgsmål skal forelægges landshøvdingen, men det bestemmes i stk. 4, at nærmere regler herom kan gives af statsministeren.

Til § 20.

De nærmere regler om udfærdigelse af anklageskrift kan med hjemmel i forslagens kapitel 2 § 9 ventes udsendt administrativt.

Til § 21.

Ved denne bestemmelse hjemles der adgang til udenretlig vedtagelse af bøde og konfiskation. Bestemmelsen adskiller sig fra den tilsvarende bestemmelse i retsplejelovens § 931 derved, at der dels ikke fastsættes noget maksimum for størrelsen af de bøder, der vedtages udenretligt, dels gives adgang til udenretlig vedtagelse af konfiskation.

Man har lagt vægt på, at der i Grønland vil være stor praktisk trang til at få mindre kriminelle sager af utvivlsom karakter afgjort på denne måde.

På den anden side synes betænkelighederne ved at undlade at begrænse bestemmelsens omfang ringe, da tiltalte er frit stillet overfor, om han vil indgå på politiets forslag. Der må derimod lægges vægt på, at politiet drager omsorg for, at den tiltalte, forinden han vedtager bøde eller konfiskation, fuldt ud er klar over, at han har ret til at kræve sagen indbragt for retten.